

omfatte de Sager, der blive behandlede ved Kjøbstadbrandretterne og deels indeholder Bestemmelser om visse ordinære Retsager, som blive behandlede ved Birkeretterne paa Grevskaberne og Baronierne. Appellen i Politiefager behandles i det nævnte Lovforslag, som nu foreligger, i 1ste Paragraphs 1ste Punktum og i §§. 3—6; Brandretsagerne i 1ste Paragraphs 2det Punktum, og de af mig nævnte ordinære Retsager i 2den Paragraph. Hvad nu de Hovedanknuelser angaaer, som gaae igjennem Loven, saaledes som den foreligger, kan jeg ikke andet end dele disse, saavel i og for sig som i Henhold til Grundlovens Forskrifter, og jeg skjønner ikke rettere, end at den halv administrative Afgjørelse, som tidligere fandt Sted ved Overpolitieretterne under Form af Amtmandsresolutioner, saaledes som foreskrevet er i Forordningen af 25de Marts 1791 § 30, — at den medfører en Sammenblanding af Dommer- og Dyrbighedsvirksomheden paa en Maade, der idetmindste i mange Tilfælde viste sig saare uheldig, navnlig i Sager om oftere gjentaget Løsgængereri og Betleri. At overspringe de sædvanlige Instantser uden Grunde, hentede fra Sagernes egen Bestaffenhed, troer jeg at være principløst, og jeg kan forsaavidt ikke andet end tiltræde den Forandring, som i denne Retning er foreslaaet og billiget i det andet Thing. Jeg kan derimod ikke nægte, at det synes mig, at de forskjellige Dele af Stoffet i den Lov, der nu foreligger, ere ordnede mindre heldigt. Det er nemlig saaledes Tilfældet, at midt imellem Forskrifterne om Politiefagers Behandling er indført Bestemmelser om Appel af Brandretsager og ligeledes af de ordinære Retsager fra Lehns-Birkeretterne; i første Paragraph ere sammensmeltede Reglerne om Politierets- og Brandretsager; i 1ste Paragraphs andet Afsnit ere sammensmeltede Bestemmelserne om en Klasse af Brandretsager, som tidligere passerede Amtmandens Behandling, og en anden Klasse af Brandretsager, som gik umiddelbart til Høiesteret, og § 2, som ligeledes omhandler Appel til Høiesteret af ordinære Retsager, er skudt midt ind imellem de andre Paragrapher, der væsentligt beskæftige sig med Politieretsager. Jeg kan saaledes, naaget jeg deler Hovedanknuelserne i Loven, ikke skjønne rettere, end

at Stoffet kunde være behandlet i en Form, som i det Mindste vilde have tiltalt mig mere, naar nemlig Politieretsagerne vare behandlede særligt under Et, dernæst Brandretsagerne, og sluttelig de Bestemmelser i Anordningens § 2, som gaae ud paa at have Lovens 1—6—11 og de dertil hørende Bestemmelser i de grevelige og friherrelige Privilegier. — Med Hensyn til Indholdet af Loven skal jeg efter den Begrænsning, som Diskussionen idag maa have, kun tillade mig at nævne, at jeg har fundet en Inconseqvent i Forordningens 1ste og 3de § med Hensyn til Maaden, hvorpaa Appel begrænses, idet nemlig Brandretsager ere stillede anderledes i denne Henseende end Politieretsagerne, naaget det dog synes at være Noget, der udfordres, for at der kan være Harmonie i Loven, at de Sager, som tidligere vare undergivne Amtmændenes Paakjendelse, forsaavidt maatte behandles paa samme Maade som de offentlige Politiefager. Jeg skal ikke gaae videre ind paa dette Punkt end blot at tilføie den Bemærkning, at, naar den specielle Behandling af Sagen foreligger, vil jeg forbeholde mig at stille et Ændringsforslag, der er rettet mod den Bestemmelse i Anordningens § 3, der angaaer summa appellabilis, og at jeg da ligeledes dertil vil knytte et subsidiairt Ændringsforslag, der angaaer Forholdet mellem Politieretsager paa den ene Side og Brandretsager paa den anden.

Orsted: Jeg er i det Væsentlige aldeles enig med min ærede Sidemand (Blechingberg), og jeg skulde med ham troe, at en Omredaction af Anordningen er høilig fornøden. Hvad Lovens Indhold angaaer, saa kunde der vel være en heel Deel Tvivl om, hvorvidt det virkelig vil være gavnligt for Landet, at alle Politiefager, endogsaa de, som ved Forordn. 25de Marts 1791 oprindeligt bleve henlagte under de saakaldte Overpolitieretter, blive Gjensstand for Appel til Landsoverretten og underkastes de strengere Former, som ere forbundne med Sagernes Behandling der, eller om det ikke derved bliver vanskeligere at komme til sin Ret, end det forhen var, og jeg skal kun bemærke, at det i andre Lande er meget usædvanligt, at det Slags Sager blive behandlede under saadanne strenge Retsformer, og navn-